

Ainevaldkonna nimetus					Kooliaste				
Võõrkeeled					Põhikool				
Vastutav aineseksioon									
Prantsuse keel, vene keel ja inglise keel									
Valdkonna kohustuslikud ained klassiti									
	1. kl	2.kl	3.kl	4.kl	5.kl	6.kl	7.kl	8.kl	9.kl
Prantsuse keel	2	4	4	4	4	4	4	4	4
Vene keel	0	0	2	2	2	2	2,5	2,5	2
Inglise keel	0	0	0	2	2	2	2,5	2,5	2
<p>Koolis pakutakse võimalust õppida kolme võõrkeelt: alates 1. klassist prantsuse keelt (A-võõrkeel), alates 3. klassist vene keelt (B-võõrkeel) ja alates 4. klassist inglise keelt (teine B-võõrkeel).</p> <p>Õpetamisel lähtutakse peamiselt Euroopa keeleõppe raamistikust. Taotletakse eakohast aktiivset keeleokust erinevates osaoskustes erinevates sotsiaalsetes olukordades vastava keele kultuuriruumis (nt rääkimine, kirjutamine, lugemine, kuulamine, vahendamine). Sellest lähtuvalt on võõrkeeled kõige enam lõimitud sotsiaal- ja kunstiainetega; lisaks aitavad võõrkeeled täiendada sotsiaal- ja kunstivaldkonna aineid, mida on põhikooli riiklikus õppekavas tundide arvu poolest vähem.</p> <p>Võõrkeelte oskuse tase põhikooli lõpuks: Prantsuse keel: B1 Vene keel: enamik õpilasi saavutab A1.2 taseme, kuid mõned ka A2 või B1. Inglise keel: B1/B2</p>									
Ainekavad									
Prantsuse keel 1. klass Prantsuse keel 2. klass Prantsuse keel 3. klass Prantsuse keel 4. klass Prantsuse keel 5. klass Prantsuse keel 6. klass Prantsuse keel 7. klass Prantsuse keel 8. klass Prantsuse keel 9. klass									
Vene keel 3. klass Vene keel 4. klass Vene keel 5. klass Vene keel 6. klass Vene keel 7. klass Vene keel 8. klass Vene keel 9. klass					Inglise keel 4. klass Inglise keel 5. klass Inglise keel 6. klass Inglise keel 7. klass Inglise keel 8. klass Inglise keel 9. klass				
Eksamid ja tasemetööd									

Prantsuse keel: 8. klassi lõpus üleminekuksam kõigile; DELF Scolaire B1 eksam põhikooli valikeksamina.

Vene keel: põhikooli valikeksam (B1).

Inglise keel: põhikooli valikeksam (B1).

Võõrkeele valdkonnapädevused

Võõrkeelte õppes arendatakse aktiivseid osaoskusi ning oskust ja tahet võõrkeeli õppida.

Võõrkeeleõppe tulemusena kujuneb õpilastel eakohane võõrkeelepädevus. See tähendab, et põhikooli lõpuks õpilane

- 1) mõistab ja vahendab võõrkeeles esitatut;
- 2) suhtleb eesmärgipäraselt ja olukorrale kohaselt kõnes ja kirjas;
- 3) loob suuliselt ja kirjalikult eri liiki tekste;
- 4) tunneb õpitavat keelt kõnelevate maade ja kogukondade kultuuri;
- 5) mõistab oma kultuuri ning analüüsib sarnasusi ja erinevusi teiste kultuuridega väärtustades keelelist, kultuurilist ja sotsiaalset mitmekesisust;
- 6) kasutab mõtestatult võõrkeelseid veebikeskkondi ja tehisaru, teadvustades nendes peituvaid võimalusi ja ohte;
- 7) väärtustab võõrkeelte oskust ja on motiveeritud keeli õppima elukestvalt, omandades edasiseks keeleõppeks vajalikud oskused.

Üldpädevuste saavutamine ja õppekava läbivate teemade käsitlemine ainevaldkonnas

Õpetamisel pööratakse tähelepanu teadmiste, oskuste, käitumise ja väärtushoiakute kujundamisele. Võõrkeeleõpe toetab kõigi riiklikus õppekavas kirjeldatud üldpädevuste ja kooli õppekavas välja toodud oluliste väärtuste arengut, sh õppimistahe, hoolivus ja kultuurihuvi. Kooli eripäraks võõrkeeleõppes on rotatsiooni kasutamine ja mitmekülgne meetodiline repertuaar ning lõiming sotsiaal- ja kunstiainetega. Arendatakse kriitilist mõtlemist ning teadmiste/oskuste rakendamist suulises ja kirjalikus suhtlemises.

Võõrkeeli õppides areneb võime näha ja analüüsida erinevaid kultuure ja ühiskondi. Vastavalt sellele suudab õpilane suhelda paindlikult erinevate kultuuride ja gruppide esindajatega, pidades silmas individuaalseid ja kultuurilisi eripärasid.

Üldpädevuste seostatus võõrkeelte õppimisega:

1) Kultuuri- ja väärtuspädevuse arendamiseks suunatakse mõistma, austama ja analüüsima erinevaid kultuure, väärtussüsteeme ja keelelisi eripärasid.

2) Sotsiaalse ja kodanikupädevuse kujundamisel motiveeritakse osalema rühmatöös, projektõppes, keelelaagrites ja rahvusvahelistes tegevustes (nt õpilasvahetused, vaheaasta mõnes teises riigis).

3) Enesemääratluspädevuse arendamisel käsitletakse teemasid, mis aitavad õpilastel mõista iseennast, sotsiaalseid suhteid ning emotsioone.

4) Õpipädevuse kujundamisel kasutatakse erinevaid õpistrateegiaid, toetatakse õppimise mõtestamist, eesmärgistamist ja eneseanalüüsi.

5) Suhtluspädevuse edendamisel on rõhk suulisel ja kirjalikul eneseväljendusel, tekstiloome oskustel ja keele vahendamisel.

6) Reaal- ja loodusainete ning tehnoloogiapädevuse toetamine toimub tekstide ja videote analüüsi, teabegraafika mõistmise, digivahendite kasutamise, arutluste ning esitluste abil.

7) Ettevõtlikkuspädevuse arendamine toimub enesealgatust soosivate õpiolukordade loomise ja keeleoskuse rakendamist nõudvates situatsioonides.

8) Digipädevuse arendamiseks kasutatakse keeleõpperakendusi, digimaterjale (sh. tehisaru) ja õpetatakse hindama info usaldusväärsust.

Läbivad teemad põimitakse võõrkeeleõppesse loomulikul viisil, toetudes Euroopa keeleõppe raamdokumendi neljale suhtlusvaldkonnale: isiklik, avalik, hariduslik ja tööalane elu. Teemade käsitlemine toimub: 1) õppetegevustes (nt rollimängud, loovülesanded, analüüs, arutelud, projektid); 2) autentsete tekstide, videote ja kultuurisündmuste abil (nt võõrkeelte päevad, õppereisid, õpilasvahetus, sõpruskooliga suhtlemine); 3) õpilaste huvide ja eluliste olukordade kaudu, mis võimaldavad teemade mõtestatud käsitlemist.

Valdkonnasisene lõiming

Püüeldakse selle poole, et erinevate võõrkeelte õpetajad teeksid koostööd lingvistiliste oskuste, õpioskuste, üld- ja digipädevuste arendamise eesmärgil. Erinevate võõrkeelte õpetajad jagavad ja tutvustavad oma parimaid ja isikupäraseimaid pedagoogilisi praktikaid. Õpitakse ja analüüsitakse samu ilukirjanduslikke tekste, mis võimaldab võõrkeelte vahelist sidusust.

Õppekorralduse erisused

Keeleõpe toimub üldiselt rühmades, mis võivad olla ka tasemepõhised. Enamasti kasutatakse õpetajate rotatsiooni.

Aktiivse ning sotsiaalselt ja kultuuriliselt paindliku keeleoskuse omandamiseks rakendatakse järgmisi meetodeid:

- 1) aktiiv- ja kümblusõppe meetodite rakendamine, näiteks elulähedaste olukordade loomine, kus õpilased praktiseerivad võõrkeelt (dialoogid, rollimängud, projektid jne); sõpruskoolide õpilastega suhtlemine vene ja prantsuse keeles;
- 2) rakendatakse erinevaid suhtluspädevust arendavaid õppemeetodeid;
- 3) õppematerjalid on avatud, neid kohandatakse ja täiendatakse õpilaste eesmärkide, vajaduste ja huvide põhjal;
- 4) keelelisi vigu käsitletakse loomulikult toimiva keele osana ning on oluline neist teadlik olla ning neid parandada vastavalt suhtlusolukorrale;
- 5) kuulamisoskuse edendamiseks kuulatakse ja analüüsitakse tundides helisalvestisi, milleks on klassiruumis vaja asjakohast tehnoloogiat.

Hindamine

Hindamisel lähtutakse kooli hindamisjuhendist ning ainekavadest. Rakendatakse nii diagnostilist, kujundavat kui ka kokkuvõtvat hindamist, mida esitatakse nii sõnaliste hinnangute kui ka numbriliste hinnatena. Keskendatakse nii õppeprotsessile, keelelisele arengule kui ka tulemustele. Tunnustatakse julgust aktiivselt suhelda. Hindamisel arvestatakse individuaalseid erisusi, mh pakutakse sobivaid keele arengut soodustavaid ülesandeid, kohandatud materjale, erinevaid õpiteid, lisavõimalusi edasijõudnutele jne.

Väldatakse õpilaste võrdlemist ning soodustatakse koostööd. Hindamine peab olema selges seoses õpitavate oskuste ning õpieesmärkidega. Trimestri hinnete kujunemist selgitatakse õpilastele ja arutatakse nendega perioodi alguses. Tunnustatakse sihikindlust ning toetatakse õpilaste protsessile keskendumist ja mõtestatud õppimist (nt. refleksiooni kaudu juba alates esimesest kooliastmest).

Õppekeskkonna erisused

Õppekeskkond kujundatakse viisil, mis toetab võõrkeele osaoskuste omandamist ning on kultuuritundlik, erisusi austav, kaasav, turvaline ja hooliv. Märatakse ja tunnustatakse õpilase pingutusi ja õpiedu.

Kool võimaldab:

1. mööbli ümberpaigutamise võimalust liikumist eeldavateks tegevusteks (rühmatööd, rolli- ja õppemängud);
2. internetiühendust õpetajale ja õpilastele, digitehnoloogia ning audiovisuaalsete esitluste ja videoühenduse kasutamise võimalusi;
3. korraldada õpet väljaspool klassiruumi (sõpruskooli külastus, kultuuriürituste külastus, näitused jne);
4. kasutada ainekava eesmärke toetavaid õppematerjale ja -vahendeid;
5. õppekäike ja ekskursioone (võimaluse korral Inglismaale, Prantsusmaale).